

[Vibeke Grønbeek]

Sidste gang forslaget blev behandlet – i februar 1993 – var fru Elisabeth Arnold ordfører, og hun stillede et spørgsmål til Fremskridtspartiet, fordi Fremskridtspartiet skrev i bemærkningerne til lovforslaget, at vejen banes for, at danskerne kan genvinde noget af de senere års tabte suverænitet. Spørgsmålet gik på, hvad det var for en tabt suverænitet, og hvor mange kommunal- og amtsrådspolitikere der egentlig var valgt ind i kommunalbestyrelserne, og jeg kunne godt tænke mig at vide, om Fremskridtspartiet er klar over, hvor mange udlændinge der rent faktisk er valgt ind i de nye kommunalbestyrelser og amtsråd. Det ville også give et billede af, hvordan det hele ser ud.

Men sluttelig skal jeg sige, at vi kan ikke støtte lovforslaget, og det er der ikke noget nyt i.

Lysholm Christensen (KRF):

I forlængelse af de talrige tidligere behandlinger af denne sag skal jeg blot meddele, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg er nødt til lige at trække sagen op, som vi i hvert fald ser den i Fremskridtspartiet. Vi hæfter os ved, at det er kommet frem – det kan vi jo læse alle steder – at ud over Danmark er det kun Holland og Irland, der har givet alle udenlandske statsborgere valgret til valg inden for EU-området. Og hvorfor skal Danmark egentlig afvige i sin politik i forhold til andre typiske lande inden for EU? Det er svært at finde en begrundelse for det.

Endvidere synes jeg, det må findes noget foruroligende, at antallet af udlændinge, der har stemmeret ved kommunale valg, øges år for år. Jeg kan oplyse, at ved kommunalvalget i 1989 kunne 77.353 udenlandske borgere stemme, og ved valget den 16. november 1993 var det 99.000. Jeg har lige fået tallet checket i dag.

Et af værktøjerne, som vi i Fremskridtspartiet mener vil sikre den danske befolknings selvbestemmelsesret, er at afskaffe valgret og valgbarhed for udlændinge. Ved lovforslaget sikres det dog, at finske, islandske, svenske og norske statsborgere, der har fast bopæl i en kommune og i øvrigt har haft fast bopæl i Danmark de sidste 3 år forud for valget, naturligvis fortsat skal have stemmeret ved de kommunale valg.

Danmark har ikke på nuværende tidspunkt indgået internationale aftaler – og det synes jeg er værd at bemærke – der pålægger os at tildele ikkenordiske statsborgere valgret og valgbarhed. Det er altså noget, vi gør rent frivilligt, og den nuværende retstilstand er et farligt politisk eksperiment. I mange af landets kommuner hviler den politiske ledelse på et snævert politisk flertal, og i disse kommuner er det realistisk at forvente, at grupper af udenlandske statsborgere, der ikke nødvendigvis har fælles målsætninger med deres danske bybørn, kan organisere sig og opnå en uforholdsmæssig stor lokalpolitisk indflydelse ved at virke som tungen på vægtskålen, når de politiske afgørelser skal træffes. Her vil det kunne forekomme, at et lille mindretal af ikkedanske statsborgere opnår uforholdsmæssig indflydelse – ikke kun på valget af f.eks. borgmester eller ansættelse af kommunalt personale, men generelt i alle kommunale anliggender. Det kan vise sig at blive en utilsigtet tidsindstillet bombe under det danske kommunale selvstyre. Det er derfor, vi har rejst sagen igen i dag, og det gør vi nok en gang igen om et stykke tid.

Samtidig synes vi, når vi nu er i EU, at det ville være en god idé, at Danmark følger den politik, som langt hovedparten af landene i EU fører, og det er altså, at man ikke giver stemmeret ud over til de to lande, som jeg nævnte før.

Så skal jeg sige noget positivt, der sikkert kan glæde Folketinget. Skulle der komme EU-bestemmelser på et givet tidspunkt vedrørende unionsborgernes valgret og valgbarhed, vil Fremskridtspartiet naturligvis vise forståelse for det.

Så vil jeg lige til sidst komme med et par enkelte bemærkninger til de forskellige ordførere. Den socialdemokratiske ordfører sagde en hel masse med hensyn til, at vi stemte for det forslag om EU-valget, der var til behandling kort tid før juleferien. Det gjorde vi, og det gjorde vi selvfølgelig ud fra den betragtning, at det er praktisk, at EU-borgere kan foretage disse afstemninger, når de bor i det pågældende land; mere skal man altså ikke lægge i det. Dét, vi er på jagt efter her – og det håber jeg er gået helt ind hos den socialdemokratiske ordfører – er, at vi vil sikre, at det ikke bliver et for stort antal af udenlandske borgere, der vil få indflydelse på forhold, som ene og alene vedrører det danske samfund.